

การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะผลงานทางวิชาชีพของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำ
หน้าที่ประเมินผลงานและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพในการพัฒนา
ระดับคุณภาพผลงานทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

An Analysis of Suggestions for the Professional Performance of the
Specialized Committee to Assess Performance and Ethics and Professional
Morality in the Development of Quality of Professional Performance of the
Support Personnel of Rajamangala University of Technology Thanyaburi

รุ่งโรจน์ สุทธิสุข¹ และพนนิดา เสือจำศีล²

Rungroj Sutthisuk and Phannida Sujamsil

Received: October 10, 2019

Revised: September 8, 2020

Accepted: September 9, 2020

DOI:

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อเสนอแนะผลงานทางวิชาชีพของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาชีพ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยการวิเคราะห์แบบผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิและแบบบันทึกประเด็นข้อเสนอแนะในการประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุน ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาชีพ และดำเนินการแล้วเสร็จ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557-30 เมษายน 2563 จำนวน 40 ราย ๆ ละ 3 ฉบับ รวมจำนวน 120 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ และร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) คู่มือการปฏิบัติงานหลัก พบว่า ควรมีการตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษร การอ้างอิงเอกสารไม่ถูกต้องทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรม ควรมีความสอดคล้องกันและเป็นไปตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากล อายุของเอกสาร ไม่ควรเกิน 10 ปี และการเรียงเรียงเนื้อหาสาระไม่เป็นไปตามลำดับ สับสน ไม่ครอบคลุมตามชื่อเรื่อง ขาดความเชื่อมโยงของหัวข้อ 2) ผลงานเชิงวิเคราะห์ พบว่า ควรมีการตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษร การวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ รวมถึงสถิติที่ใช้เพื่อ

¹⁻² มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี; Rajamangala University of Technology Thanyaburi

Corresponding Author, e-mail address: rsutthisuk@rmutt.ac.th, Tel. 090-1411382

นำไปสู่การเสนอผลการวิเคราะห์ที่ไม่เหมาะสม การนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ควรเรียงตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำเสนอไม่น่าสนใจ การแปลข้อมูลผิดพลาด ควรกระชับ รัดกุมและอ่านเข้าใจง่าย และการใช้คำหรือวลีไม่คงเส้นคงวา 3) ผลงานวิจัย พบว่า ควรมีการตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษร การอ้างอิงเอกสารไม่ถูกต้องทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรม และเป็นไปตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากล และอายุของเอกสารไม่ควรเกิน 10 ปี การวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ รวมถึงสถิติที่ใช้เพื่อนำไปสู่การเสนอผลการวิเคราะห์ที่ไม่เหมาะสม และขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และ 4) ผลงานในลักษณะอื่น พบว่า มีรูปแบบ/โครงร่างไม่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ การเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้อง และควรมีการตรวจทาน หรือการพิสูจน์อักษร

คำสำคัญ: กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ, ผลงานทางวิชาชีพ, จรรยาบรรณทางวิชาชีพ

Abstract

This research aimed to analyze and synthesize the suggestions for the professional performance of the specialized committee to assess performance and ethics and professional morality in the development of quality of professional performance of the support personnel. By analysis; the expert result form, the suggestions form for evaluate the professional performance, and ethics, and professional morality. The support personnel applied for a professional position and completed from 1 January 2014 - 30 April 2020, totaling 40 persons, three items in each person, totaling 120 documents. The statistics for data analysis were composed of frequency and percentage. The results indicated the four dimensions. First, the central operation manual revealed the advantages, the finding also showed the developments and improvements, including the reviews or proofreading, and incorrect document references. The content and bibliography should be consistent and conform to international reference principles. The age of the document should not exceed ten years. The composition of content was not in order, confused, not covered by title, lack of connection to the topic. Second, the analytical work showed advantages, the finding also showed the developments and improvements, including the reviews or proofreading, incomplete data analysis for objectives. The statistics led to an inappropriate presentation of results that should be sorted according to purposes. The presentation format was not engaging with error translation, which should be concise and easy to read. The use of words or phrases was not consistent. Third, the research results found the advantages, the finding also showed the

developments and improvements, including the reviews or proofreading, incomplete data analysis for objectives, and invalid document reference. The reference of the content and bibliography should be consistent based on international reference principles. The age of the documents should not be more than ten years. Data analysis was not complete according to the objectives. The statistics led to an inappropriate presentation of results. The instrument lacked quality validity checking. Finally, Other forms of performances showed the advantages, the result indicated the developments and improvements, including the format/layout, which was incorrect and incomplete by principle, invalid document reference, which should be reviewed or proofread.

Keywords: Specialized Committee, Professional Performance, Professional Morality

บทนำ

บุคลากรจัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการบริหารงานองค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม จะสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพและศักยภาพของบุคลากร ซึ่งหมายถึงบุคคลต้องมีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และทัศนคติที่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคน (จุฑามาศ แสงอาวุธ และพรนิภา จินดา, 2551) ซึ่งจากการศึกษานโยบายด้านการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีทิศทางมุ่งเน้นผลผลิตด้านทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการพัฒนา มหาวิทยาลัย พัฒนาทักษะและการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6: การพัฒนาศักยภาพองค์กรรองรับการเป็นมหาวิทยาลัย 4.0 และมหาวิทยาลัยในกำกับ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2560) โดยมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนสถานะสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรมีศักยภาพสูงขึ้น สามารถปฏิบัติงานและผลิตผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน มหาวิทยาลัย สังคมและประเทศชาติ

ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 (ราชกิจจานุเบกษา, 2547) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 (ราชกิจจานุเบกษา, 2551) และกฎคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ว่าด้วยตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) ได้กำหนดตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน เป็นตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และระดับอื่นตามที่คณะกรรมการข้าราชการพล

เรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) กำหนด โดยได้เปิดโอกาสให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัยได้มีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานตามตำแหน่งสายงานวิชาชีพได้ทุกระดับ ซึ่งการเข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานกำหนดระดับตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553, 2554) โดยบุคลากรสายสนับสนุนที่จะเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นได้นั้น จะต้องผ่านกระบวนการตามองค์ประกอบได้แก่ มีการกำหนดกรอบระดับตำแหน่งรองรับผ่านการประเมินค่างาน และผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และจัดทำเอกสารผลงานทางวิชาชีพเข้ารับการประเมินเพื่อเสนอขอกำหนดตำแหน่งเป็นระดับที่สูงขึ้น จากการสำรวจข้อมูลบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (กองบริหารงานบุคคล, 14 มกราคม 2563) พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนประเภทข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัย มีจำนวนทั้งสิ้น 513 คน ในจำนวนนี้มีตำแหน่งระดับปฏิบัติงาน จำนวน 7 คน ระดับชำนาญงาน จำนวน 5 คน ระดับปฏิบัติการ จำนวน 401 คน ระดับชำนาญการ จำนวน 71 คน และระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 29 คน โดยผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นในระดับชำนาญงาน ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ ถือว่ามีจำนวนน้อยมาก จึงมีคำถามต่อไปว่าทำไมบุคลากรสายสนับสนุนเหล่านี้ ถึงไม่สามารถผลิตผลงานทางวิชาชีพให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสำหรับใช้ในการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นได้

ดังนั้น ผลงานทางวิชาชีพ จึงถือเป็นพันธกิจหลักในการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรสายสนับสนุนต้องให้ความสำคัญในการผลิตผลงานทางวิชาชีพให้มีคุณภาพ สำหรับใช้ในการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการยกระดับกระบวนการขับเคลื่อนภารกิจของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้สามารถรองรับและเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตอีกด้วย อย่างไรก็ตาม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ก็เป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการเสนอขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นทางวิชาชีพ ซึ่งบุคคลที่จะสามารถเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุนได้นั้น ก.พ.อ. ได้กำหนดว่าจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญตรงกับวิชาชีพของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้งหรือเทียบเท่าจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยตำแหน่งระดับชำนาญงานหรือชำนาญการ แต่งตั้งจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัยแต่ต้องอยู่ต่างสังกัดหน่วยงานกับผู้เสนอขอแต่งตั้งและกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งคน สำหรับตำแหน่งระดับชำนาญงานพิเศษชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือเชี่ยวชาญพิเศษ แต่งตั้งจากบุคคลที่มีรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพที่ ก.พ.อ. กำหนดเท่านั้น ซึ่งถ้าเป็นบุคคลนอกบัญชีรายชื่อที่ ก.พ.อ. กำหนด จะต้องนำเสนอขอความเห็นชอบจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาชีพเป็น

ราย ๆ ไป (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2554) สำหรับการประเมินผลงานทางวิชาชีพในแต่ละเรื่องนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิจะมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาชีพไม่ว่าจะเป็นในเรื่องดีหรือเรื่องด้อย ซึ่งข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒินั้นถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญมากที่ผู้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งจะนำไปปรับปรุง แก้ไข หรือเพิ่มเติมผลงานทางวิชาชีพในครั้งนั้น ๆ หรือครั้งต่อ ๆ ไป

จากยอดสถิติของบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัย ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2562 (กองบริหารงานบุคคล, 2563) ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นในทุกระดับตำแหน่ง ซึ่งได้จัดส่งผลงานทางวิชาชีพให้กับผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแล้วทั้งสิ้น จำนวน 33 ราย พบว่าประเภทผลงานทางวิชาชีพที่บุคลากรสายสนับสนุนจัดส่ง ประกอบด้วย คู่มือการปฏิบัติงานหลัก ผลงานเชิงวิเคราะห์ ผลงานวิจัย และผลงานในลักษณะอื่น โดยมีได้มีการจัดส่งประเภทผลงานเชิงสังเคราะห์แต่อย่างใด และประเภทผลงานทางวิชาชีพที่จัดส่งนั้น พบว่ามีบุคลากรสายสนับสนุนเพียง 1 รายที่อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพผลงานอยู่ในระดับปรับปรุงผลงานตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งในส่วนของข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้น หากมีการรวบรวมวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นระบบในเชิงวิชาการแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่หน่วยงานในการสร้างระบบและกลไกในกระบวนการตรวจสอบและกลั่นกรองผลงาน และเป็นประโยชน์ต่อตัวบุคลากรในการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติม หรือเป็นการจุดประเด็น แนวคิด ความคิด เกี่ยวกับการผลิตผลงานทางวิชาชีพที่มีคุณภาพ เพื่อส่งผลไปยังผลงานที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นมีคุณภาพเพิ่มขึ้นต่อไป

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นควรได้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อเสนอแนะผลงานทางวิชาชีพของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุดในทุก ๆ ด้านต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ข้อเสนอแนะผลงานทางวิชาชีพของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยจำแนกตามประเภทผลงานทางวิชาชีพ ประกอบด้วย คู่มือการปฏิบัติงานหลัก ผลงานเชิงวิเคราะห์ ผลงานวิจัย และผลงานในลักษณะอื่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เน้นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาชีพ โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิและแบบบันทึกประเด็นข้อเสนอแนะในการประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาชีพ

และดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557-30 เมษายน 2563 จำนวน 40 ราย ๆ ละ 3 ฉบับ รวมจำนวน 120 ฉบับ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสรุปรายละเอียดการประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

สรุปผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะผลงานทางวิชาชีพของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาชีพและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยจำแนกตามประเภทผลงานทางวิชาชีพ พบว่า

1. คู่มือการปฏิบัติงานหลัก จำแนกตามข้อดี ได้แก่ เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงานหรือมาตรฐานของงาน นำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้ หรือนำไปปฏิบัติงานได้ การเรียบเรียงเนื้อหาสาระในแต่ละบทความมีความชัดเจน ตามลำดับ ไม่สับสน ตลอดจนมีความเชื่อมโยงของหัวข้อ และรูปแบบ/โครงสร้างถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ โดยการอ้างอิงเอกสารถูกต้องทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรม สำหรับการจำแนกตามข้อควรพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ การตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษร การอ้างอิงเอกสารไม่ถูกต้อง ทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรม ควรมีความสอดคล้องกัน และเป็นไปตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากล การเรียบเรียงเนื้อหาสาระไม่เป็นไปตามลำดับ สับสน ไม่ครอบคลุมตามชื่อเรื่อง ขาดความเชื่อมโยงของหัวข้อ

2. ผลงานเชิงวิเคราะห์ จำแนกตามข้อดี ได้แก่ เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงานหรือมาตรฐานของงาน นำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้ การเขียนข้อเสนอแนะ มีการสอดแทรกความคิดเห็นจากประสบการณ์ในการทำงานเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม สำหรับการจำแนกตามข้อควรพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ การตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษร และการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ รวมถึงสถิติที่ใช้เพื่อนำไปสู่การเสนอผลการวิเคราะห์ไม่เหมาะสม การนำเสนอผลการวิเคราะห์ไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ควรเรียงตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำเสนอไม่น่าสนใจ แปรข้อมูลผิดพลาด ควรกระชับ รัดกุมและอ่านเข้าใจง่าย การใช้คำหรือวลีไม่คงเส้นคงวา

3. ผลงานวิจัย จำแนกตามข้อดี ได้แก่ เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงานหรือมาตรฐานของงาน นำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้ การเขียนข้อเสนอแนะ มีการสอดแทรกความคิดเห็นจากประสบการณ์ในการทำงานเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม การวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้องครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ การเรียบเรียงเนื้อหาสาระในแต่ละบทความมีความชัดเจน ตามลำดับ ไม่สับสน ตลอดจนมีความเชื่อมโยงของหัวข้อ และการอ้างอิงเอกสารถูกต้อง ทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรมมีความสอดคล้องกัน และเป็นไปตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากล สำหรับการจำแนกตามข้อควรพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ การตรวจทานหรือการพิสูจน์

อักษร การอ้างอิงเอกสารไม่ถูกต้อง ทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรมควรมีความสอดคล้องกัน และเป็นไปตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากล และการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ รวมถึงสถิติที่ใช้เพื่อนำไปสู่การเสนอผลการวิเคราะห์ที่ไม่เหมาะสม ขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

4. ผลงานในลักษณะอื่น จำแนกตามข้อดี ได้แก่ เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ระบบงานหรือมาตรฐานของงาน นำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้ และทำให้เกิดความรู้ใหม่หรือเทคนิควิธีการใหม่ต่อวงการวิชาชีพ สำหรับการจำแนกตามข้อควรพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ รูปแบบ/โครงสร้างไม่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ เช่น ไม่แสดงสารบัญชตาราง สารบัญภาพ ไม่แสดงประวัติผู้เขียน เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เพื่อเป็นการพัฒนาการยกระดับคุณภาพผลงานทางวิชาชีพ จึงอภิปรายผลการวิจัยในส่วนที่ควรพัฒนาและปรับปรุงผลงานทางวิชาชีพประเภทต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ ประเมินผลงานและจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ดังนี้

1. คู่มือการปฏิบัติงานหลัก จากผลการวิจัย พบข้อควรพัฒนาหรือปรับปรุง ได้แก่ การตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษรมีความถี่สูงสุด ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ผู้จัดทำผลงานรีบจัดพิมพ์ผลงานต้นฉบับ จึงขาดความระมัดระวัง หรือมิได้จัดพิมพ์ต้นฉบับผลงานด้วยตนเอง แต่ไปจัดจ้างพิมพ์ผลงานต้นฉบับจากร้านค้าต่าง ๆ ที่รับจ้างพิมพ์งานทั่วไป ซึ่งหากผู้จัดทำผลงานมีการทบทวนตรวจสอบต้นฉบับที่จัดพิมพ์ จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความละเอียดรอบคอบและความตั้งใจ โดยจะทำให้เนื้อหาสาระในผลงานมีความครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฤทธิไกร ไชยงาม (2559) ซึ่งกล่าวถึง 9 อย่าง ของการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดว่า อย่าผิวเผิน อย่ารีบเขียน อย่าลอกเลียนข้อความหรือแนวความคิดใคร อย่าเอาข้อมูลมาตัดต่อ อย่าข้ามในส่วนที่ไม่รู้ อย่าเขียนเพื่อแสดงภูมิปัญญาของตน อย่าเน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ และอย่าโกง และสอดคล้องกับแนวคิดของบุศรา โมลา (2555) ซึ่งกล่าวถึงการเขียนผลงานทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพว่าการนำเสนอเนื้อหา นั้น จะต้องกระชับ ถูกต้อง และมีการตรวจทานความถูกต้องในเนื้อหา ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าผู้เรียบเรียงผลงานนั้น มีความใส่ใจในงานเขียนของตนเองมากน้อยเพียงใด และยังสอดคล้องกับแนวคิดของปภาณณ ปภังกรภูรินท์ (2562) ที่ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของคู่มือการปฏิบัติงานที่พบบ่อย ได้แก่ ปัญหาการจัดหน้าและรูปแบบ มีข้อผิดพลาดด้านการสะกด การันต์ วรรคตอนและความสม่ำเสมอในการใช้คำ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของเสถียร คามีศักดิ์ (2556) ซึ่งกล่าวถึงข้อสังเกตในการเขียนคู่มือการปฏิบัติงานนั้นต้องมีความละเอียดรอบคอบ มีการตรวจสอบตัวสะกด การันต์ และการเรียงหน้า สำหรับประเด็นการอ้างอิงเอกสารไม่ถูกต้อง ทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรม ควร

มีความสอดคล้องกัน และเป็นไปตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากล และอายุของเอกสารไม่ควรเกิน 10 ปี

2. ผลงานเชิงวิเคราะห์ จากผลการวิจัยพบข้อควรพัฒนาหรือปรับปรุง ได้แก่ การตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษร มีความถี่สูงสุด เช่นเดียวกับผลงานประเภทคู่มือการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ผู้จัดทำผลงานเรียบจัดพิมพ์ผลงานต้นฉบับ จึงขาดความระมัดระวัง หรือมิได้จัดพิมพ์ต้นฉบับผลงานด้วยตนเอง แต่ไปจัดจ้างพิมพ์ผลงานต้นฉบับจากร้านค้าต่าง ๆ ที่รับจ้างพิมพ์งานทั่วไป ซึ่งหากผู้จัดทำผลงานมีการทบทวนตรวจสอบต้นฉบับที่จัดพิมพ์ จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความละเอียดรอบคอบและความตั้งใจ โดยจะทำให้เนื้อหาสาระในผลงานมีความครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของณรงค์ศักดิ์ ชัยบุตร (2560) ที่กล่าวถึงข้อสังเกตและปัญหาการเสนอผลงานเชิงวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ มักมีความผิดพลาดทางภาษา การสะกดการันต์ การใช้ถ้อยคำที่ไม่เป็นระเบียบ และสอดคล้องกับแนวคิดของบุศรา โมลา (2555) ซึ่งกล่าวถึงการเขียนผลงานทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพว่าการนำเสนอเนื้อหา นั้นจะต้องกระชับ ถูกต้อง และมีการตรวจทานความถูกต้องในเนื้อหา ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าผู้เรียบเรียงผลงานนั้น มีความใส่ใจในงานเขียนของตนเองมากน้อยเพียงใด และยังสอดคล้องกับแนวคิดของเสถียร คามิศักดิ์ (2559) ซึ่งกล่าวถึงการจัดทำรูปเล่มของผลงานเชิงวิเคราะห์สังเคราะห์ ควรมีการตรวจสอบการจัดเรียงหน้าอย่าให้มีการสลับกัน มีการตรวจทานดูตัวสะกด การันต์ ตรวจดูคำเชื่อม การใช้แบบตัวอักษร การกั้นหน้ากั้นหลังให้เหมือนกันตลอดทั้งเล่ม และหากเป็นการจัดพิมพ์ด้วยตนเอง จะเป็นการตรวจสอบทบทวนความถูกต้องของการจัดพิมพ์ไปในตัวอีกครั้งหนึ่ง อีกด้วย สำหรับประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ รวมถึงสถิติที่ใช้เพื่อนำไปสู่การเสนอผลการวิเคราะห์ไม่เหมาะสม การนำเสนอผลการวิเคราะห์ไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ควรเรียงตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำเสนอไม่น่าสนใจ แปลข้อมูลผิดพลาด ควรกระชับรัดกุม และอ่านเข้าใจง่าย นั้น แนวทางการแก้ไขคือผู้จัดทำผลงานต้องออกแบบการนำเสนอโดยจัดลำดับตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำเสนอนอกจากตารางแล้ว อาจจัดทำเป็นกราฟหรือแผนภูมิ จะทำให้การแปลผลกระชับ รัดกุม และอ่านเข้าใจง่าย ทำให้ผลการวิเคราะห์วิจัยฉบับนั้นน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยข้อบกพร่องดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิม พักอ่อน (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของผลงานวิชาการ พบว่าในการจัดทำรายงานผลงานทางวิชาการ บทที่ 4 มักไม่นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ตรงและเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ตรงกับเกณฑ์การแปลผลที่ได้ระบุไว้ในบทที่ 3 มีการคำนวณค่า S.D. ในภาพรวม โดยการคำนวณเป็นค่าเฉลี่ยของค่า S.D. ทั้งหมดไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีการอธิบายตารางไม่ตรงกับเกณฑ์การแปลผลที่แสดงในตาราง หรือขาดการนำเสนอผลการดำเนินงานตอบสมมติฐานของการทำงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของพรทิพย์ เกษุรานนท์ (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการวิจัย พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไม่มีคุณภาพ เช่น การนำเครื่องมือการวิจัยของคนอื่นมาใช้โดยไม่ได้คำนึงถึงบริบทของเรื่องที่ทำวิจัยหรือความเหมาะสมในการนำมาใช้ หรือไม่ได้มีการตรวจสอบ

คุณภาพของเครื่องมือก่อนนำมาใช้มีการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้องตามหลักการ เช่น ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงของการใช้สถิติชนิดนั้น มีการนำเสนอข้อมูลหรือผลการวิจัยไม่เหมาะสม เช่น ใช้ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิในการนำเสนอไม่เหมาะสมกับผลการวิจัยที่ต้องการนำเสนอ หรือควรนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย แต่นำเสนอไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย หรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย และมีการแปลผลและอ่านผลการวิจัยไม่ถูกต้อง และสอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย หามนตรี (2559) ซึ่งกล่าวถึงงานวิจัยต้องมีความถูกต้องของระเบียบวิธีวิจัยคือมีการนิยามของตัวแปรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย และยังสอดคล้องกับแนวคิดสุวรรณา ฐวโชติ และสุวรรณา สังสิทธิยากร (2547) อ้างถึงในพจน์ สะเพียรชัย 2554) ซึ่งได้ศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการพบว่า งานวิจัยที่ไม่ผ่านเกณฑ์ของผู้เสนอขอที่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งส่วนใหญ่เกิดจากการเสนอผลงานทางวิชาการประเภทผลงานวิจัยไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพ เนื่องจากไม่แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่ เป็นงานวิจัยที่ขาดความลึกซึ้งซึ่งทางวิชาการ การใช้ระเบียบวิธีวิจัยไม่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ ขาดความสมบูรณ์ในเนื้อหา นำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้หรือได้น้อย

3. ผลงานวิจัย จากผลการวิจัย พบข้อควรพัฒนาหรือปรับปรุง ได้แก่ การตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษร มีความถี่สูงสุด เช่นเดียวกับผลงานประเภทคู่มือการปฏิบัติงาน และผลงานเชิงวิเคราะห์ ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ผู้จัดทำผลงานรีบจัดพิมพ์ผลงานต้นฉบับ จึงขาดความระมัดระวัง หรือมิได้จัดพิมพ์ต้นฉบับผลงานด้วยตนเอง แต่ไปจัดจ้างพิมพ์ผลงานต้นฉบับจากร้านค้าต่าง ๆ ที่รับจ้างพิมพ์งานทั่วไป ซึ่งหากผู้จัดทำผลงานมีการทบทวนตรวจสอบต้นฉบับที่จัดพิมพ์ จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความละเอียดรอบคอบและความตั้งใจ ซึ่งจะทำให้เนื้อหาสาระในผลงานมีความครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดบุศรา โมลา (2555) ซึ่งกล่าวถึงการเขียนผลงานทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพว่าการนำเสนอเนื้อหานั้น จะต้องกระชับ ถูกต้อง และมีการตรวจทานความถูกต้องในเนื้อหา ซึ่งจะแสดงให้เห็นผู้อ่านได้รับรู้ว่าผู้เรียบเรียงผลงานนั้น มีความใส่ใจในงานเขียนของตนเองมากน้อยเพียงใด และสอดคล้องกับแนวคิดของณรงค์ศักดิ์ ชัยบุตร (2560) ที่กล่าวถึงข้อสังเกตและปัญหาการเสนอผลงานเชิงวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ มักมีความผิดพลาดทางภาษา การสะกดคำกริยา การใช้ถ้อยคำที่ไม่เป็นระเบียบ และสอดคล้องกับแนวคิดของชูศักดิ์ เอกเพชร (2557) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ข้อบกพร่องงานวิจัยทางการบริหารการศึกษา พบว่าข้อบกพร่องด้านการพิมพ์งานวิจัย ได้แก่ รูปแบบการพิมพ์ การกำหนดแบบและขนาดตัวอักษร กำหนดหัวข้อย่อยและการจัดพิมพ์ตาราง ไม่เป็นรูปแบบเดียวกัน ขาดความคงเส้นคงวาตลอดทั้งเล่ม และมีการพิมพ์แยกคำระหว่างบรรทัด เป็นต้น สำหรับประเด็นการอ้างอิงเอกสารไม่ถูกต้องทั้งในส่วนของเนื้อหาและบรรณานุกรมควรมีความสอดคล้องกัน และเป็นไปตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากล อายุของเอกสารไม่ควรเกิน 10 ปี สอดคล้องกับแนวคิดของพรทิพย์ เกษรานนท์ (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการวิจัย พบว่า การเขียนเอกสารอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนบรรณานุกรมของผู้เสนอผลงานไม่ถูกต้องตามหลัก

วิชาการ เช่น ไม่อ้างอิงแทรกในเนื้อหาที่ได้นำมาหรือคัดลอกของผู้อื่นมาใช้ วิธีการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมไม่ถูกต้อง และสอดคล้องกับแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2552) ซึ่งได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของงานวิจัยที่พบว่า ผู้วิจัยมักนำเอาเรื่องและผลการวิจัยที่ไม่เกี่ยวข้องมาเขียนไว้โดยนิยามลอกต่อกันมาจากรายงานวิจัยของคนอื่น ซึ่งไม่ได้มีการศึกษาจากต้นตอจริงจึงมักพบว่าอ้างอิงผิดพลาด ภาษาเขียนไม่ชัดเจน ขาดความเชื่อมโยงในสาระที่เสนอ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของชูศักดิ์ เอกเพชร (2557) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ข้อบกพร่องงานวิจัยทางการบริหารการศึกษา พบว่าข้อบกพร่องด้านการพิมพ์งานวิจัย ได้แก่ การจัดทำบรรณานุกรมไม่เป็นไปตามแบบเดียวกัน เช่นเดียวกัน สำหรับประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ รวมถึงสถิติที่ใช้เพื่อนำไปสู่การเสนอผลการวิเคราะห์วิจัยไม่เหมาะสมนั้น แนวทางการแก้ไขคือผู้จัดทำผลงานต้องออกแบบการนำเสนอโดยจัดลำดับตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำเสนอนอกจากตารางแล้ว อาจจัดทำเป็นกราฟหรือแผนภูมิ จะทำให้การแปลผลกระชับ รัดกุม และอ่านเข้าใจง่าย ทำให้ผลการวิเคราะห์วิจัยฉบับนั้นน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ในกรณีที่ผู้จัดทำผลงานมิได้ทำการวิเคราะห์ด้วยตนเอง โดยอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านโปรแกรมสำเร็จรูปช่วยวิเคราะห์ให้ ซึ่งอาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้ เนื่องจากผู้วิเคราะห์ไม่ได้ออกแบบการวิจัย จึงมีแนวทางแก้ไขคือ ผู้วิจัยจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบของแบบสอบถามทุกฉบับ ลงรหัสแบบสอบถามด้วยตนเอง หากจะให้ผู้อื่นช่วยวิเคราะห์ให้ก็ต้องออกแบบตารางสำหรับกรอกข้อมูลไว้ให้เรียบร้อย เมื่อได้ผลการวิเคราะห์มาแล้ว ให้แปลผลด้วยตนเอง ตรวจสอบผลการวิเคราะห์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนด และตรวจสอบความเหมาะสมของสถิติที่ใช้เพื่อนำสู่การเสนอผลการวิจัยที่ถูกต้องต่อไป โดยข้อบกพร่องดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิม พักอ่อน (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของผลงานวิชาการ บทที่ 3 มักขาดรายละเอียดการหารายละเอียดคุณภาพของนวัตกรรม และการหาคุณภาพของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทุกชนิดที่ใช้ขาดการแสดงค่าความตรงและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลทุกฉบับ ขาดการนำเสนอเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ มีการระบุสถิติที่ใช้ไม่ครบกับการปฏิบัติจริง แสดงสูตรสถิติไม่ถูกต้อง แสดงสัญลักษณ์ทางสถิติไม่ถูกต้อง ใช้สูตรสถิติสำหรับประชากรไม่ถูกต้อง สำหรับในบทที่ 4 มักไม่นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ตรง และเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์ของการทำงานมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ตรงกับเกณฑ์การแปลผลที่ได้ระบุไว้ในบทที่ 3 มีการคำนวณค่า S.D. ในภาพรวมโดยการคำนวณเป็นค่าเฉลี่ยของค่า S.D. ทั้งหมดไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ หรือมีการอธิบายตารางไม่ตรงกับเกณฑ์การแปลผลที่แสดงในตาราง หรือขาดการนำเสนอผลการดำเนินงานตอบสมมติฐานของการทำงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของพรทิพย์ เกษุรานนท์ (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการวิจัย พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไม่มีคุณภาพ เช่น การนำเครื่องมือการวิจัยของคนอื่นมาใช้โดยไม่ได้คำนึงถึงบริบทของเรื่องที่ทำวิจัยหรือความเหมาะสมในการนำมาใช้ หรือไม่ได้มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำมาใช้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้องตามหลักการ เช่น ใช้สถิติในการวิเคราะห์ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นไปตามข้อตกลงของการใช้สถิติ

ชนิดนั้น มีการนำเสนอข้อมูลหรือผลการวิจัยไม่เหมาะสม เช่น ใช้ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิในการนำเสนอไม่เหมาะสมกับผลการวิจัยที่ต้องการนำเสนอ หรือควรนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย แต่นำเสนอไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย หรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย และมีการแปลผลและอ่านผลการวิจัยไม่ถูกต้อง และสอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย หามนตรี (2559) ซึ่งกล่าวถึงงานวิจัยต้องมีความถูกต้องของระเบียบวิธีวิจัย คือ มีการนิยามของตัวแปรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาแนวคิดของการวิจัย และสอดคล้องกับ สุวรรณา ฐวโฑติ และสุวรรณา สังสิทธิยากร (2547) อ้างถึงในพจน ะเพียรชัย 2554) ซึ่งได้ศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า งานวิจัยที่ไม่ผ่านเกณฑ์ของผู้เสนอขอที่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งส่วนใหญ่เกิดจากการเสนอผลงานทางวิชาการประเภทผลงานวิจัยไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพ เนื่องจากไม่แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่ เป็นงานวิจัยที่ขาดความลึกซึ้งทางวิชาการ การใช้ระเบียบวิธีวิจัยไม่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ ขาดความสมบูรณ์ในเนื้อหา นำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้หรือได้น้อย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2552) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของงานวิจัย ที่พบว่า ผู้วิจัยมักวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลมีความผิดพลาด ไม่มีการตรวจทานให้ถี่ถ้วน มีการใช้สถิติที่ไม่เหมาะสมกับข้อมูล ใช้ภาษาไม่รัดกุม การเขียนรายงาน มีการใช้ภาษาที่ไม่ชัดเจนเขียนไม่ถูกต้องตามแบบฟอร์ม และมักมีการพิมพ์ผิดพิมพ์ตก ขาดความคงเส้นคงวา มีการอภิปรายผลไม่รัดกุม และอ้างเหตุผลไม่เหมาะสม

4. ผลงานในลักษณะอื่น จากผลการวิจัย พบข้อควรพัฒนาหรือปรับปรุง ได้แก่ รูปแบบ/โครงสร้างไม่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ เช่น ไม่แสดงสารบัญชตาราง สารบัญภาพ ไม่แสดงประวัติผู้เขียน เป็นต้น ทั้งนี้อาจเกิดจากผู้จัดทำผลงาน ไม่ได้มีการศึกษาโครงสร้างหรือรูปแบบผลงานในลักษณะอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดอย่างถี่ถ้วน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้จัดทำผลงานต้องศึกษารูปแบบของผลงานที่จะเรียบเรียง เพื่อให้มีรายละเอียดของลักษณะผลงานที่นำเสนอมีเนื้อหาตรงกับที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเกศินี ชาวนา (2563) ที่กล่าวถึงเทคนิคการทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งนั้น ผู้จัดทำผลงานต้องจัดทำผลงานให้มีรูปแบบและลักษณะงานที่เหมาะสม และการทำผลงานนั้นต้องคำนึงถึงความรู้ ความรู้ความสามารถหรือความถนัดในการถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจมีความถูกต้องในเนื้อหาสาระและมีการอ้างอิง และสอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิม พักอ่อน (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงข้อบกพร่องในการจัดทำผลงานในลักษณะอื่น ๆ เช่น นวัตกรรมนั้นพบว่ามักมีรูปแบบหรือมีองค์ประกอบไม่ครบ หรือไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการของนวัตกรรมประเภทนั้น ๆ สำหรับประเด็นการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องนั้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้จัดทำผลงานอาจจะไม่ได้มีการศึกษาและยึดถือรูปแบบการพิมพ์ตามหลักการอ้างอิงที่เป็นสากลรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยเฉพาะตลอดทั้งเล่มและสอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิม พักอ่อน (2555) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องในการจัดทำผลงานในลักษณะอื่น ๆ เช่น นวัตกรรมนั้น พบว่าส่วนใหญ่เอกสารขาดการอ้างอิงในเนื้อหาและเอกสารไม่มีบรรณานุกรม หรือแหล่งที่อ้างอิงในเอกสารไม่มีในบรรณานุกรม การเขียนอ้างอิงไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และการพิมพ์บรรณานุกรมไม่ถูกต้อง ไม่เป็นรูปแบบเดียวกันสำหรับประเด็นการตรวจทานหรือการพิสูจน์อักษรนั้น อาจเกิดจากเหตุผลเช่นเดียวกันกับการจัดทำ

ผลงานประเภทคู่มือการปฏิบัติงานหลัก ผลงานเชิงวิเคราะห์ และผลงานวิจัย ซึ่งได้แก่ การที่ผู้จัดทำผลงาน รับผิดชอบผลงานต้นฉบับ จึงขาดความระมัดระวัง หรือมิได้จัดพิมพ์ต้นฉบับผลงานด้วยตนเองแต่ไปจัดจ้างพิมพ์ผลงานต้นฉบับจากร้านค้าต่าง ๆ ที่รับจ้างพิมพ์งานทั่วไป ซึ่งหากผู้จัดทำผลงานมีการทบทวนตรวจสอบต้นฉบับที่จัดพิมพ์ จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความละเอียดรอบคอบ และความตั้งใจ ซึ่งจะทำให้เนื้อหาสาระในผลงานมีความครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยครั้งนี้ มหาวิทยาลัยได้แนวทางในการพัฒนาระบบและกลไกของยกระดับคุณภาพของผลงานให้สูงขึ้นได้ อาทิ มีระบบการตรวจสอบและกลั่นกรองผลงานเบื้องต้น มีการจัดคลินิกให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรสายสนับสนุน เป็นต้น รวมถึงบุคลากรสายสนับสนุนสามารถนำข้อเสนอแนะไปใช้พัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาชีพ เพื่อช่วยพัฒนาผลงานทางวิชาชีพให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้จัดทำผลงานควรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเขียนรายการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ถูกต้องตามหลักสากลทั่วไป เช่น โปรแกรม Endnote Zotero และ Refworks
2. หน่วยงานของผู้จัดทำผลงาน ควรมีการสนับสนุนให้บุคลากรสายสนับสนุนเข้าร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น โดยสนับสนุนให้บุคลากรสามารถเข้าร่วมฝึกอบรมทั้งภายนอกหน่วยงานที่จัดหรือภายในหน่วยงาน ซึ่งการเสนอแนะนี้อาจหมายถึงความรวมถึงการจัดหาพี่เลี้ยงในการจัดทำผลงานประเภทต่าง ๆ ให้กับบุคลากรด้วย เพื่อเป็นการสร้างแรงกระตุ้นให้กับบุคลากร
3. มหาวิทยาลัยควรมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นแล้วในแต่ละด้านเป็นที่ปรึกษา รวมถึงควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานทางวิชาชีพที่มีความเชี่ยวชาญและมาจากสายงานในการขอตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้นในแต่ละด้าน เพื่อทำการตรวจผลงานทางวิชาชีพให้กับบุคลากรสายสนับสนุนเป็นระยะ ๆ โดยมีการกำหนดระยะเวลาของการส่งตรวจที่ชัดเจนและแน่นอน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. มหาวิทยาลัยควรนำข้อสังเกต ข้อบกพร่อง หรือข้อควรปรับปรุงที่ได้จากผลการวิจัยไปเผยแพร่บนเว็บไซต์ www.ped.rmutt.ac.th ของมหาวิทยาลัย สำหรับให้บุคลากรสายสนับสนุนและผู้สนใจนำไปใช้ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาชีพของตนเอง
2. มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อนำไปสู่การจัดทำผลงานทางวิชาชีพ เพื่อให้บุคลากรสายสนับสนุนได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม ไปฝึกการสร้างผลงานทางวิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ และนำผลงานทางวิชาชีพนั้นไปใช้

ในการกำหนดตำแหน่งทางวิชาชีพที่สูงขึ้น ก่อให้เกิดการเติบโตในสายงานวิชาชีพของตนเอง สุดท้ายนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนสืบต่อไป

รายการอ้างอิง

- เกศินี ขาวนา. (2563). *จะเป็นระดับชำนาญงาน ชำนาญการ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษได้อย่างไร*. เข้าถึงได้จาก http://www.si.mahid1.l.ac.th/_metc/webstan/news/
- กองบริหารงานบุคคล. (2563). *ข้อมูลบุคลากรสายสนับสนุน มทร.ธัญบุรี*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ped.rmutt.ac.th/>
- กองบริหารงานบุคคล. (2563). *ข้อมูลบุคลากรสายสนับสนุนขอเข้ารับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งสูงขึ้น*. ฝ่ายกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (อึดสำเนา)
- จุฑามาศ แสงอาวุธและพรนิภา จินดา. (2551). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุน*. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.
- เฉลิม พักอ่อน. (2555). *ข้อบกพร่องของผลงานทางวิชาการ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/405179>
- ชูศักดิ์ เอกเพชร. (2557). *ข้อบกพร่องงานวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 6(1), 142-151.
- ณรงค์ศักดิ์ ชัยบุตร. (2560). *มุมมองเกณฑ์การประเมินผลงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายปฏิบัติการ กลุ่มปฏิบัติการและวิชาชีพเพื่อการดำรงตำแหน่งเชี่ยวชาญระดับต้น เชี่ยวชาญระดับกลาง เชี่ยวชาญระดับสูง*. เอกสารประกอบการบรรยาย สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อึดสำเนา).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2552). *ลักษณะที่ดีและลักษณะที่บกพร่องของงานวิจัยเชิงปริมาณที่เป็นปริญาวิทยานิพนธ์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.watpon.in.th/boonchom/style.pdf>
- บุศรา โมลา. (2555). *การเขียนผลงานทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/97719>
- ปภาณภณ ปภังกรภูรินทร์. (2562). *เทคนิคการเขียนผลงานเพื่อตำแหน่งสูงขึ้น*. เอกสารประกอบการฝึกอบรมโครงการการเขียนผลงานเตรียมเข้าสู่ตำแหน่งของบุคลากรสายสนับสนุน. วันที่ 24-25 ธันวาคม 2562. ห้องวิศตอเรีย ชั้น 1 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2554). *เทคนิคการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (อึดสำเนา).
- พรทิพย์ เกษรนนท์. (2555). *ปัญหาและข้อบกพร่องในงานวิจัยที่พบ*. *จุลสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพออนไลน์*, 4.

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2554, 28 กรกฎาคม). *ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2554.*
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2560). *ยุทธศาสตร์ 20 ปี (2560-2579) และแผนพัฒนา ระยะที่ 1 (2561-2564) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ฉบับย่อ).* ปทุมธานี : กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547”. (2547, 12 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่มที่ 121 ตอนพิเศษ 70 ก, หน้า 33.
- “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551”. (2551, 5 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่มที่ 125 ตอนพิเศษ 28 ก, หน้า 36-43.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553, 22 ธันวาคม). *ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐาน การกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. 2553.*
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554, 13 ธันวาคม). *ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554.*
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552, 9 กันยายน). *กฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2552.*
- เสถียร คามิศักดิ์. (2556). *การเขียนคู่มือปฏิบัติงาน ฉบับปรับปรุง (กันยายน 2556).* เข้าถึงได้จาก http://personnel.mju.ac.th/professional_example.php
- เสถียร คามิศักดิ์. (2559). *การทำงานเชิงวิเคราะห์ ฉบับปรับปรุง (มกราคม 2559).* เข้าถึงได้จาก http://personnel.mju.ac.th/professional_example.php
- อุทัย หามนตรี. (2559). ข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 36(3), 167-177.
- ฤทธิไกร ไชยงาม. (2559). *แนะนำ “การเขียนคู่มือปฏิบัติงาน” ในการเขียนคู่มือปฏิบัติงาน.* มหาสารคาม: สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (อึดสำเนา).